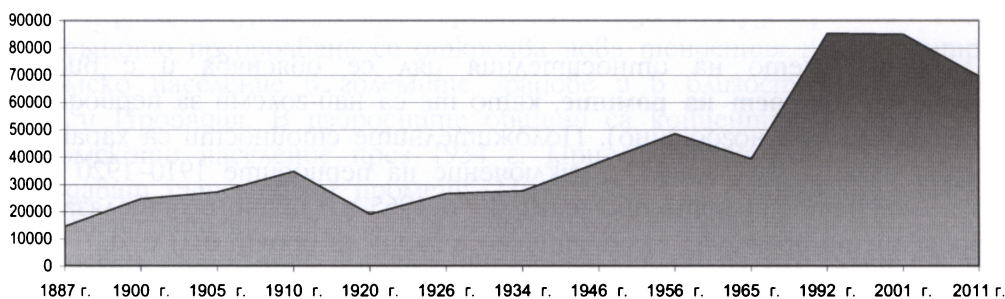

над 20 % – Балчик, Исперих, Кубрат, Провадия, Разград, над 30 % – Варна, Дулово, Тутракан. Естествено е в тази част на страната да се наблюдава значително преобладаване на ромите с мюсюлманска религия, но техният брой е по-малък единствено в околиците с по-висок дял на ромите с румънски майчин език, тъй като те изповядват източноправославна религия. Над 80% от ромите с български майчин език са източноправославни във всички околии с наличие на тази група население. Турските роми са мюсюлмани в 100 %, а тези с ромски майчин език са мюсюлмани над 80 % във всички околии.

По отношение на **динамиката в броя на ромското население** за целия изследван период в тази част на страната, представена на фиг. 28, анализът показва непрекъснато нарастване, с малки изключения. Ако се направи сравнение между началото на ХХ в. и началото на ХХІ в., се отбелязва увеличаване на броя му почти четири пъти.

Фиг. 28. Брой на ромското население в Североизточна България (1887-2011 г.)
 Fig. 28. Number of Roma population in Northeastern Bulgaria (1887-2011)

През целия разглеждан период **относителният дял** на ромското население тук е по-висок от средния за страната. До 1956 г. той запазва стойности от около 3 %, а в началото на 90-те години нараства двойно, като тази тенденция продължава и през следващите години (фиг. 29). Значителното увеличение на относителния му дял се дължи и на отрицателните темпове на прираст на турското население. През периода на „възродителния процес“ и годините от началото на 90-те години на ХХ в. териториите с компактно заселване на турско население са най-силно засегнати от емиграционните процеси на тази етническа група. Тази тенденция се допълва и от високите отрицателни темпове на намаление на българското население. До началото на 90-те години на ХХ в. Североизточна България е на второ място по относителен дял след Северозападна България, след което тя изостава, като пред нея се нареждат Северозападна, Югоизточна и Южна Централна България.